INKIJKVERSIE SCRIPT

...EN??... HOE VOELEN WIJ ONS VANDAAG...?

Vrolijke Ziekenhuispersiflage in drie bedrijven

door

ROB BODEGRAVEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **...EN??... HOE VOELEN WIJ ONS VANDAAG...?** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ROB BODEGRAVEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de letter-grootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.
Gebruik rekwisieten veilig, lees meer bij tab voorwaarden op onze site.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.
E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon: (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Dokter Simon van Schelt - De directeur van een particulier ziekenhuis, ergens in Nederland. Playboy, vrouwenversierder en arts.

Nienke - Hoofdzuster van de Afdeling 'Bijzondere Gevallen' van dat ziekenhuis.

Debbie - Verpleegster op dezelfde afdeling. Zij heeft nymfomane trekjes en zij heeft dan ook een oogje op alle mannen in het ziekenhuis.

Bart - Verpleegkundige op dezelfde afdeling. Hij is bijzonder gecharmeerd van Eline Osservatore, de dochter van Oscar.

Hendrik van Laar - De klusjesman van het ziekenhuis. Een sullige dooie diender. (dubbelrol)

Oscar Osservatore - Maffiabaas, die zich in het ziekenhuis heeft laten opnemen om een tijdje 'buiten beeld' te zijn. Hij spreekt met een zeer licht Italiaans accent.

Alfred - Assistent van Oscar. Een rasgluiperd!

Gina Osservatore - De vrouw van Oscar. Is duidelijk de baas in huis.

Eline Osservatore - Dochter van Oscar. Lief, vrolijk, spontaan.

Mathilde van Essen - Baronesse van Essen tot Sint Pancras. Hypochondrische patiënt van kamer B. Mankeert helemaal niets, maar laat iedereen op ieder moment van de dag denken dat ze dood gaat. (of denkt zij dat helemaal niet en vindt zij het wel lekker om in het ziekenhuis verwend te worden?) Zij is uitermate rijk. Kan een echt kreng zijn.

Pieter Jozias Donders - Rechercheur van politie. (dubbelrol)

Het eerste Bedrijf speelt 's morgens op een willekeurige dag in de zomer.
Het tweede bedrijf speelt enkele dagen later.
Het derde bedrijf speelt een aantal dagen na het tweede.

HET TONEEL:

Midden over het toneel loopt een denkbeeldige lijn, die twee ziekenhuiskamers scheidt. Deze scheiding zou misschien verduidelijkt kunnen worden door een verticale lat voor op het toneel te bevestigen en/of een muur te suggereren door een aantal verticaal gespannen touwtjes.
Links is Kamer A, rechts Kamer B. De kamers zijn identiek ingericht. In het midden van de zijwand staat een bed met nachtkastje, bedlampje en wat onduidelijk ziekenhuisapparatuur met een paar slangen, snoeren en een alarm. In de achterwand is per kamer de deur naar de gang; op de voorgrond is in iedere kamer een tweede deur. In Kamer A leidt deze deur naar een keukentje en daarna verder naar de gang. In Kamer B komt die deur direct op de gang uit. Ik heb in de tekst de deuren genummerd van 1 t/m 4. In de voorgrond van het toneel staan tegen de denkbeeldige scheiding van de kamers twee kleine tafeltjes, met daarop wat bloemen, tijdschriften, fruit enz. Bij ieder tafeltje staan twee stoelen. Boven de tafeltjes hangt een denkbeeldige spiegel. In de achterwand van iedere kamer staat een kast voor de persoonlijke zaken van de bewoner van de kamer.
De beide bedden moeten aan de zijde van het publiek kunnen worden afgeschermd met een gordijn.

(plattegrond tekening toneel invoegen)

EEN PAAR OPMERKINGEN OVER HET STUK:

Zoals ik het in de subtitel heb genoemd is dit toneelstuk een persiflage, in twee opzichten zelfs. In de eerste plaats is het een persiflage op de vele ziekenhuisseries waarmee de tv ons nogal eens opzadelt: doktoren en verplegend personeel, die meer oog hebben voor elkaar dan voor hun patiënten. De overdreven manier waarop het personeel van het ziekenhuis in dit toneelstuk met elkaar en met de patiënten omgaat, is natuurlijk niet normaal en heeft uiteraard niets te maken met de realiteit. Stuk voor stuk zijn de personages in dit stuk rijp voor de psychiater en ik denk dat u door speeltrant en karakters aan te zetten, dit feit mag benadrukken.
In de tweede plaats heb ik het gebruik van deuren in dit stuk op een aantal punten zwaar overdreven. Een aspect dat misschien wat extra repetitietijd vergt, maar de actie op het toneel zal vergroten.

Een laatste opmerking: het is de bedoeling dat de <u>onderstreepte stukjes tekst</u> door de acteurs gelijktijdig worden uitgesproken.
Ik hoop van harte dat u erg veel plezier zult hebben bij de repetities en de uitvoering van dit toneelstuk.

EERSTE BEDRIJF

In Kamer A ligt Oscar in bed, hij slaapt. Kamer B is leeg, het bed is opgemaakt. Na enige ogenblikken komt Hendrik kamer B binnen via deur 3. Hij draagt een overall of stofjas met op zijn rug een grote hand met de duim omhoog en de tekst: "...in het ziekenhuis ligt U zó!" Hij heeft een gereedschapskist bij zich, die hij na binnenkomst op het bed zet. Hij kijkt enkele ogenblikken in de spiegel en kamt zorgvuldig zijn haar.

HENDRIK: Spiegeltje spiegeltje aan de wand, ik zie een vent met veel verstand, die weet van hoed en rand! (*grinnikt)* Kijk eens wat vaker in de spiegel van de...ziekenhuiskamer. Dan weet je altijd zeker dat je haar goed zit. Eigenlijk heb ik dat spiegeltje destijds heel netjes opgehangen, helemaal recht en zo, netjes hoor! Maar ik sta mijn tijd te verkletsen, ik moet aan het werk. (*haalt een papiertje uit zijn zak*) Eens even kijken, wat moest er ook al weer geklust worden in deze kamer? (*grinnikt wat in zichzelf*) Hoofdzuster Nienke heeft mij een keurig lijstje met klachten meegegeven. Ze weet precies hoe zij haar mensen aan het werk moet houden onder het motto: een lekkage, scheuren in de muur of een kapotte aardlek-schakelaar? Vraag het klusser Hendrik van Laar en hij maakt het prima voor elkaar. Oh, ik zie het al, het leeslampje bij het bed is kapot en..., balen, wat staat hier nou? Wat heeft dat mens een hopeloos handschrift, zij denkt zeker dat zij een dokter is. (*leest*) De zuurstokslang geeft geen zuurstok meer? Wat heeft dat nu met voetballen te maken? (*met een kreun en een geeuw draait Oscar zich om)* De zuurstokslang geeft geen zuurstok meer? Dát is me wat! Wat moet je nou met een zuurstokslang zonder zuurstok? Wat zou zij daar nou mee bedoelen? Nou, eerst dat lampje maar verwisselen, dan kijk ik straks wel naar de zuurstok. Eens even kijken of ik reservelampjes in mijn gereedschapskist heb. Ja hier, nee, die is het niet, dat is een lamp van de operatiekamer. Daar kan je natuurlijk wel héél best bij lezen, maar hij lijkt mij wat te sterk. Ik denk trouwens dat die niet in de fitting zal passen. Deze? Nee, die is het ook niet, dat is een röntgenlamp. Zou die eigenlijk passen? Zal ik die er in zetten? (*grinnikt*) Dat is natuurlijk lachen geblazen. Als er bij deze patiënt dan iemand op bezoek komt, denken ze dat er een skelet in bed ligt. Dat hun familielid al maanden de pijp uit is. (*grinnikt harder*) Maar dat skelet beweegt natuurlijk wél en het praat ook! Dat is lachen geblazen! (*past*) Maar de grap gaat niet door, want de fitting past niet. Jammer zeg! Maar dat houdt wel in dat ik die gewone lampjes niet meer bij mij heb. Ik zal naar de voorraad moeten om er één te halen. Ik zal helemaal naar de kelder moeten. (*kijkt rond*) Is er hier niet ergens een ander lampje dat wél past en dat ik er zo lang in kan zetten? Dan ga ik straks wel naar de kelder om nieuwe lampen te halen. Eens kijken? (*kijkt in het rond*) Ik ben bang dat dat plannetje ook niet door gaat, er zijn hier niet van die dergelijke lampen. Balen, balen, driewerf balen! Wacht eens even, ik kan wel een lampje pakken van de kamer hiernaast. (*opnieuw een kreun, een geeuw en omdraaien van Oscar*) Volgens mij is die kamer hiernaast leeg. Dat doe ik! Ik pik daar zo lang een lamp. Wacht, ik doe het meteen even. (*af via 3 en even later op via 2, loopt naar het bedlampje en begint de lamp er uit te draaien; Oscar draait zich grommend weer om. Hendrik schrikt en duikt achter het bed. Maar Oscar slaapt luid snurkend weer verder*) Verrek, d'r ligt een vent in dat bed!! Wist ik veel! Ik dacht dat deze kamer leeg was. (*draait snel de lamp er uit en verdwijnt op z'n tenen, komt weer op in kamer B*) Tjonge, dat was op het nippertje, zeg! Dat zou wel een beetje een afgang geweest zijn als die vent wakker was geworden en ik

zou daar een lampje uit zijn lampje staan te schroeven. Ik krijg het gewoon warm als ik er aan denk wat een rare indruk dat gemaakt zou hebben. Juist, die doet het weer. (*heeft lamp ingedraaid en geprobeerd; gaat nu voor de spiegel staan en veegt zijn voorhoofd af*) Laat ik er wel even aan denken dat ik straks dan nieuwe lampen uit de kelder moet halen. Ik noteer dat meteen maar even, dan kan ik het niet vergeten (*maakt een aantekening*) Zo, dat was de eerste klus. Nu komt die zuurstok aan de beurt. Eens even kijken wat zuster Nienke daarmee zou kunnen bedoelen! (*kijkt bij het bed, pakt een snoer met een knopje, drukt daar op; op de achtergrond klinkt een zoemer*) Wat zou dat mens nou toch met zuurstok kunnen bedoelen? Het staat hier toch echt op dat papiertje, de zuurstokslang geeft geen zuurstok...eens even kijken, er zijn hier toch geen slangen? Daarvoor moet je naar het Dolfinarium, lijkt mij. Of niet? Nou, laat maar. Oh, wacht eens! Ze bedoelt misschien zo'n slang zoals hier hangt en niet zo'n andere slang. (*kijkt bij het bed en rolt daar de slangen af*)

DEBBIE: (*snel op via 4, bij zichzelf*) Er kan hier toch helemaal geen alarm zijn? Er ligt al dagen geen patiënt in deze kamer. (*ziet Hendrik*) Oh, dag lieve Hendrik, ben jij hier? Heb jij soms op de alarmknop gedrukt?

HENDRIK: Ik? Nee toch? Niet dat ik weet. Welke alarmknop?

DEBBIE: Ach lieve Hendrik, je weet toch wel dat er een alarmknop aan het hoofdeinde van het bed zit? Aan dat snoer daar.

HENDRIK: Natuurlijk weet ik dat, maar ik heb daar volgens mij echt niet op gedrukt, hoor. Ik heb alleen die slangen een beetje uitgerold. Er is hier namelijk iets helemaal mis met de python van de zuurstok.

DEBBIE: Ach, lieve schat, dan heb je natuurlijk per ongeluk op het alarmknopje gedrukt. Maar het geeft niet, hoor lieverd. (*wil hem omhelzen*) En hoe is het vandaag met mijn Hendrikje?

HENDRIK: (*weert haar af*) Wel goed, hoor, Debbie, wel goed. Maar je moet nu even niet aan mij zitten, daar staat mijn hoofd niet naar. Ik heb wat problemen met dit klusje. Zuster Nienke heeft een briefje voor mij gemaakt en ik weet echt niet wat een zuurstokslang is. Kijk, hier staat het.

DEBBIE: Ach, de zuurstokslang? Altijd boordevol grapjes, die lieve brave Hendrik van mij. (*kust hem*) Je bedoelt natuurlijk de zuursto**f**slang, dat is die groene. De witte slang is lachgas en de groene is zuurstof en die is verstopt. Kijk maar, (*draait aan een kraan*) er komt helemaal niets uit.

HENDRIK: Oh, Debbie wat ben je toch knap. Hoe weet je dat allemaal? Ruikt zuurstof eigenlijk zuur?

DEBBIE: Gekkie! Natuurlijk niet en dat weet je ook best. (*kijkt op haar horloge*) Maar maak die slang nu maar in orde, want ik moet doorgaan met mijn werk. Dokter Simon zal dadelijk zijn ronde wel willen maken en ik moet even gaan kijken of alle patiënten wel wakker zijn geworden.

HENDRIK: (*schrikt op)* Wel wakker zijn geworden?? Was het eten gisteravond zó slecht?

DEBBIE: (*lacht en kust hem*) Wat ben je toch een grapjas, Hendrik. Je weet toch dat we alle patiënten 's morgens om half vijf wakker maken om te vragen of ze goed geslapen hebben? En dan tempen wij ze en dan krijgen ze een kopje thee en een boterham en dan vallen ze meteen weer in slaap. Dus nu moet ik even gaan kijken of ze klaar zijn voor de ronde van dokter Simon. Maak jij je werk hier maar zo snel mogelijk af want er kan elk moment een nieuwe patiënt voor deze kamer komen

en dan moet je weg zijn, oké?

HENDRIK: Goed hoor. Als die slang alleen maar verstopt zit ben ik hier zo klaar. Laat mij maar eens kijken. (*repareert*)

DEBBIE: Tot straks lieve brave Hendrik, doei! (*af 3*)

HENDRIK: Ja hoor, tot straks zuster Debbie. 't Is een lieve meid, maar zij kan soms zo ontstellend kleven, dat is allemaal niks voor mij.

DEBBIE: (*op in kamer A via 2, vrolijk*) Goedemorgen!! En hoe voelen wij ons vandaag? Het is de hoogste tijd meneer Os, dadelijk komt de dokter op zaal en dan moet u daar helemaal klaar voor zijn. (*kijkt in de spiegel of haar haar goed zit en kijkt op de status van Oscar, die aan het bed hangt. Oscar een zware kreun als antwoord*) Kom op meneer Os, u moet echt wakker worden, hoor. U bent hier gewoon op zaal en niet op de uitslaapkamer. U bent nu al zo lang in dit ziekenhuis, dat u heel best weet hoe de regels hier zijn. Laat mij eens kijken hoe het er mee staat. Ik zie dat u vanmorgen helemaal geen verhoging had, misschien mag u vandaag dan eindelijk wel naar huis van de dokter.

OSCAR: (*schiet geschrokken overeind*) Mi amigo! Wát zegt u daar, zuster? Naar huis?? Nee toch! Dat kan nog niet, hoor. Dat meent u toch niet echt, zuster, con amore!!

DEBBIE: Natuurlijk meen ik dat, meneer Os. Als u beter bent dan mag u naar huis.

OSCAR: (*kreunt en steunt*) Auw! Auwauwauw! Carbonara! Maar ik wil helemaal nog niet naar huis zuster. Auw, mijn buik!! Ik bedoel, ik kàn helemaal nog niet naar huis, ik ben dood- en doodziek.

DEBBIE: Dat moet de dokter maar uitmaken meneer Os. Ik denk dat het best wel meevalt.

HENDRIK: (*reparerend*) Ik denk dat het best wel meevalt. Er zit gewoon iets in die slang.

OSCAR: Maar ik ben doodziek, mi amigo, rekent u daar maar op, zuster. Hoe kunt u nu zeggen dat het allemaal wel meevalt?

HENDRIK: Het vált mee, ik zie het, het valt mee!

OSCAR: En trouwens zuster, ik heet helemaal geen Os.

DEBBIE: Dat weet ik heus wel, meneer Os, maar u heeft zo'n moeilijke naam. Osse..va...? Hoe is het ook al weer?

OSCAR: (*trots*) Osservatore!! Een hele oude Italiaanse katholieke naam; en ook heel beroemd en berucht. Osservatore!! Mijn grootvader was Gino Adamo Osservatore, de Peetvader, de schrik van Sicilië! Caramba di spaghetti de lazio roma!!

DEBBIE: Nou, die namen zijn mij allemaal veel te moeilijk...

HENDRIK: Helemáál niet moeilijk! Alleen die slang even doorsteken!

DEBBIE: ... en daarom noem ik u gewoon Os. Ik vind u eigenlijk ook wel een beetje geheimzinnig, de tovenaar van Os dus. (*zij lacht*)

OSCAR: Geheimzinnig?

DEBBIE: Ja hoor. Maar het geeft niet meneer Os. Wat veel belangrijker is, dat u nu maar eens wakker moet worden, want u lag nog steeds te slapen toen ik binnenkwam. Dadelijk komt dokter Simon voor zijn ronde en dan bent u er helemaal niet klaar voor. Komt u maar snel uit bed, dan kunt u zich gaan wassen en een schone

pyjama aantrekken, zodat u klaar bent als dokter Simon en zuster Nienke hun ronde gaan maken.

OSCAR: (*geschrokken*) U bedoelt toch zeker niet écht dat ik uit bed moet? Ossobucco! (*klagend*) Moet ik er écht uit?

HENDRIK: (*blaast op de slang*) Jazeker! Die moet er uit!

DEBBIE: Ja natuurlijk moet u er uit, meneer Os. U bent toch gezond?

OSCAR: (*kreunt*) Oh nee, zuster. Dat kunt u mij niet aandoen. Ik ben helemaal niet gezond. Ik heb overal pijn, echt waar.

DEBBIE: Overal pijn? Hoe kan dat nu? U heeft niet eens koorts. Volgens mij heeft u helemaal niets. Ik ben nog maar leerlingverpleegkundige, dus ik weet nog lang niet alles, maar zoals **ik** het zie, mankeert u niets.

OSCAR: (*kreunt*) Oh zuster, hoe kunt u dat nu zeggen? Ik heb pijn in al mijn tenen, in iedere teen afzonderlijk en in mijn beide voeten en in mijn achillespezen en in mijn enkels, ook alle twee, en in mijn kuiten en in mijn scheenbenen en in mijn knieën, aan de schijf, aan de meniscus en aan de kruisbanden, zowel links als rechts en binnen en buiten en dan weer aan beide kanten, snapt u? En in mijn hamstrings en in mijn lies en aan mijn billen, alle twee dus weer en in mijn buik en in mijn borst, dat moeten wel minimaal mijn longen zijn, óók weer alle twee...

DEBBIE: (*quasi meelevend*) Ach nee toch, het is toch niet waar?

OSCAR: ... en in mijn onderrug en in mijn bovenrug en in mijn endel-, dikke-, dunne-, en blinde darm en in mijn lendenen en in mijn schouders en in mijn bovenarmen en in mijn ellebogen, vooral hier, daar, achter mijn ellebogen doet het pijn en in mijn polsen en mijn spaakbenen en ellepijpen en in de binnenkant van mijn handen en in mijn vingers en in mijn hoofd... (*kijkt haar aan*) Is dat langzamerhand genoeg om in bed te kunnen blijven?

DEBBIE: Dat is nogal wat meneer Os. Ik denk dat u dat allemaal maar aan dokter Simon moet vertellen. Maar eerst moet u zich wel even aankleden en opknappen.

OSCAR: (*constateert*) Niet genoeg dus om in bed te blijven! Maar ik ben nog lang niet klaar, zuster. Ik moet u nog vertellen wat ik allemaal aan mijn hoofd heb. Ik heb pijn aan mijn <u>haar</u>...*(wijst)*

HENDRIK: <u>Haar</u>, dat is het! Er zit een prop haar in die slang, <u>dat is de hoofdzaak.</u>

OSCAR: <u>Dat is de hoofdzaak.</u> Mijn haar doet pijn en mijn nek en mijn hals en mijn oren en mijn...

DEBBIE: Sorry hoor meneer Os, maar dat moet dokter Simon maar beoordelen, die heeft daar voor doorgeleerd. Ik heb daar geen verstand van.

OSCAR: ...en mijn kaak, zowel boven als onder en aan mijn tussenschot en mijn wenkbrauwen en.., oh, zuster ik heb u nog niet verteld over mijn.., u weet wel, (*wijst op zijn kruis*) wat ik dáár allemaal heb, moet u eens kijken...(*tilt de dekens op*)

DEBBIE: (*streng*) Meneer Os!!

OSCAR: Nee zuster, moet u kijken.

DEBBIE: Maar dat wil ik helemaal niet zien.

OSCAR: Kijk, het is hier veel groter dan normaal. Hoe zou dat komen, denkt u?

DEBBIE: Nu moet u écht ophouden, meneer Os...

OSCAR: Trouwens zuster, eh,..ik moet..!

DEBBIE: Ja? En?

OSCAR: Eh,..ik moet...!!!

HENDRIK: (*blaast de slang door*) Juist, zo moet het.

OSCAR: Ik moet heel nodig. Echt, ik kan het bijna niet meer houden. En ik kan beslist mijn bed niet uit, ik lijd zo veel pijnen. Want ik heb u nog niet verteld over de vreselijke pijn in mijn lurven en mijn kladden. Maar vooral in mijn hurken. Mijn hurken doen de meeste pijn, die zijn totaal versleten. Daar kan ik echt niet meer op zitten. Dat is ook eigenlijk de belangrijkste reden dat ik hier lig. (*kreunt*) Auw, mijn hurken....!

DEBBIE: (*onzeker*) Ik weet het niet hoor, maar ik heb de indruk dat u mij een beetje voor de gek houdt, meneer Os. Maar goed, ik geef u het voordeel van de twijfel. Wilt u een fles of een ondersteek?

OSCAR: Oh zuster, een ondersteek, en snel alstublieft, anders gaat het fout. Dan wordt het hier een rommeltje en met al mijn vreselijke pijnen zult u daar dan beslist de schuld van krijgen, zuster.

DEBBIE: (*geeft toe*) Nou, goed dan, al vind ik eigenlijk...(*af via 1 en meteen weer op met ondersteek*)...dat u best even naar het toilet zou kunnen gaan. Alstublieft. Maar u moet er wel even druk op zetten, meneer Os, want dokter Simon kan elk moment hier zijn. Zuster Nienke of ik komen zo wel even kijken.

OSCAR: Goed hoor, zuster. Auw, oh! Mi amore, wat doen mijn hurken vandaag weer een vreselijke pijn!

DEBBIE: Doe uw best! Tot zo. (*wil af gaan*)

OSCAR: Zuster! Moet dat zo?

DEBBIE: Toe nou, meneer Os. We gaan even flink zijn en we gaan even onze grote boodschap doen, hoor!

OSCAR: Grote boodschap??

DEBBIE: U weet best wat ik bedoel meneer Os, even doorduwen!

OSCAR: (*ongelukkig*) Ja, maar zuster, moet dat zó?

DEBBIE: Maar meneer Os, u weet toch wel hoe u dat moet doen?

OSCAR: Dat bedoel ik niet. Ik bedoel dat daar! (*maakt gebaar naar het publiek*) Ik bedoel zo maar en publico! Ik bedoel in het openbaar? Dan kan ik niet.

HENDRIK: (*repareert nog steeds*) Tjonge, jonge, jonge..!

DEBBIE: Oh, bedoelt u dát. Nee, dat hoeft niet in het openbaar. Wacht maar. (*sluit het gordijn om het bed en gaat af 1*) Doe uw best, meneer Os!

OSCAR: (*kreunt nog een keer, maar als Debbie af is praat hij meteen normaal, komt uit bed en schuift het gordijn weer open*) Zo, die is weg. Dat is nu het grote nadeel van zo'n ziekenhuis. Het enige dat die lui willen is je naar huis laten gaan! Je moet de meest belachelijke smoezen bedenken om er in te kunnen blijven. Maar nou moet ik wel even heel erg oppassen! Ze moeten natuurlijk wel denken dat ik het probeer. (*begint kreunend namaak persgeluiden te maken. Ondertussen loopt hij naar de kast, maakt die met een sleutel open en rommelt er wat in*)

HENDRIK: Hier zit die prop, nu even doordouwen.

OSCAR: Ajajaj. Ja hoor, daar komt hij.

HENDRIK: Ajajaj. Ja hoor, daar komt hij.

OSCAR: Bijna!

HENDRIK: Bijna!

OSCAR: (*opgelucht*) Hèhè, Gelukkig!

HENDRIK: Hèhè, gelukkig! Klaar!

OSCAR: Niet klaar! (*doet de kast weer op slot, gaat in bed liggen en sluit het gordijn*) Zuster, zuster! Komt u maar!

NIENKE: (*op 3*) En? Hoe voelen wij ons vandaag..oh, dat hoeft hier niet, Hendrik, alles klaar? Er komt een nieuwe patiënt in deze kamer.

HENDRIK: Jawel, zuster Nienke, ik ben bijna klaar. Een paar minuutjes nog, dan kunt u er in. De zuurstofslang was verstopt en om die door te krijgen was even een zware bevalling. (*laat haar verstopping zien*)

OSCAR: (*voor zichzelf*) Hèhè. Dat was een zware bevalling, althans, ik hoop dat het allemaal realistisch genoeg klonk, tapioca!! Nu maar hopen dat iemand mij heeft gehoord. Maar het is dus niet gelukt, (*grinnikt tevreden*) ik kán dus gewoon niet, ik zit helemaal verstopt van binnen, gigantisch enorm verstopt en dat zal toch zeker wel reden genoeg zijn om mij nog lang niet naar huis te sturen, lijkt mij.

NIENKE: Maar is het nu in orde met die zuurstof?

HENDRIK: Jawel zuster. Alleen de slangen weer even vastzetten, dan ben ik klaar. Het was een verstopping.

OSCAR: Het is een verstopping en kan dus niet naar huis!

HENDRIK: Maar ik ben klaar.

NIENKE: Mooi zo. Dan zal ik waarschuwen dat de nieuwe patiënt hier over een kwartiertje terecht kan. Ruim je de boel hier heel netjes op, Hendrik? (*af 3*)

HENDRIK: Goed zuster, zeker zuster, best zuster, oké zuster, ja zuster, nee zuster, dag zuster, krijg het heen en weer, zuster!

NIENKE: (*op 2*) Meneer Osservatore, goede morgen, ...en hoe voelen wij ons vandaag? Zijn wij helemaal klaar voor het bezoek van de dokter?

HENDRIK: Ik mag haar niet, die zuster Nienke.

OSCAR: (*kreunt*) Auw. Nee, zuster.

NIENKE: Zo! En waarom zijn wij dan wel niet klaar voor het bezoek van de dokter? Volgens mij bent u al weer dusdanig opgeknapt, dat u best naar huis kan.

OSCAR: Oh, welnee zuster, macaroni al dente!! Moet u mijn hurken eens voelen.

NIENKE: Nou, nee, liever niet. Wat doet die lege ondersteek op uw bed?

OSCAR: Het lukte niet, zuster. U weet wel wat ik bedoel, ik heb echt mijn best gedaan, maar ik ben vreselijk verstopt, het lukt niet.

HENDRIK: (*zet de slang weer vast*) Zo, dat lukt. Nu zou ik alleen een steeksleutel nummer veertien moeten hebben om dat allemaal weer vast te zetten. (*zoekt in gereedschapskist*)

NIENKE: (*heeft Oscars status gepakt)* Hoezo, het lukt niet?

HENDRIK: Potverdorie, waar is de veertien gebleven?

OSCAR: Nou gewoon, het lukt niet.

HENDRIK: Ik weet het al weer.

OSCAR: Ik kan niet.

HENDRIK: De veertien ligt bij de kaakchirurg, die had hem van mij geleend voor een patiënt. Ik zal 'm moeten halen, anders lukt het mij nooit dit om af te maken. (*af 3*)

NIENKE: Oh, dus u had geen stoelgang.

OSCAR: Hè?

NIENKE: Eigenlijk zou u pruimensap moeten drinken, dat helpt. Maar u moet zich nu echt eerst gaan klaarmaken voor het bezoek van de dokter, meneer Osservatore, want dan kunt u vanmiddag naar huis. Dan moet u thuis maar een paar glazen pruimensap drinken of wat pruimen eten, dan komt het vanzelf weer goed met de stoelgang. (*loopt naar de kast en probeert die te openen*) Ik zal uw toiletspulletjes wel even voor u pakken, dan kunt u naar de badkamer om...hé, waarom zit uw kast op slot? Daar liggen uw toiletspullen toch in? Die kast hoort niet op slot te zitten, meneer Osservatore!

OSCAR: Ach zuster, u weet hoe dat gaat, allegro automatico. Maar mijn tandenborstel en de rest van de spullen zitten in het nachtkastje hier. Dus u hoeft helemaal niet in die kast te zijn. Auw, auw, auw!

NIENKE: Vreemde plaats om je tandenborstel op te bergen als je zo'n mooie kast tot je beschikking hebt, moet ik zeggen. (*streng*) Maar nu is het allemaal genoeg geweest, volgens mij stelt u zich op een vreselijke manier aan. Ik zal die ondersteek meenemen en ik laat u nu alleen. U knapt zich in die tussentijd op en dan kom ik straks met dokter Simon langs en dan brengt u al uw vreselijke ziektebeelden maar aan hem over. Dan moet hij maar beslissen wat er met u moet gebeuren. Zullen we dat afspreken?

OSCAR: Mama mia! Auw, Ohh!

NIENKE: Toe meneer Osservatore. Opstaan en naar de badkamer! Voorwaarts mars!

OSCAR: Auw! Oh!

NIENKE: Meneer Osservatore!!!

OSCAR: Auw! Oh.

NIENKE: Dan moet u het allemaal maar zelf weten. Caramba!!! (*af 2*)

OSCAR: (*schiet overeind*) Quatro frommagio de juventus fiorentina de intermilaan! Wat een kreng is dat! Begint zij ook al over naar huis gaan. (*doet Nienke na*) Dan moet u het allemaal maar zelf weten! (*komt uit bed*) Maar ik zal ze hier in dit ziekenhuis toch op de één of andere manier moeten overtuigen. Ik moet hier gewoon nog een tijdje blijven!! Punt uit! Met die dokter moet het mij lukken. Dat watje kijkt toch meer naar vrouwen dan naar mij. Als ik een vrouw was, had ik geen probleem, maar dat ben ik nu eenmaal niet en dat zou ik...

ALFRED: (*op 1 met een plastic tasje in zijn hand*) High baas!

OSCAR: Hé, Alfred, je kan beter nog even oprotten, want die dokter komt zo en ik moet een hartig woordje met hem wisselen. Daar kan ik geen pottenkijkers bij gebruiken.

ALFRED: Ja baas, dat kan wel wezen, maar ik heb een klant, een customer, snap je baas, ik heb spul nodig. U moet mij daar echt even aan helpen. (*grinnikend*) Trouwens, even wat anders, hoe gaat het eigenlijk met u? Begint u al weer een

beetje op te knappen? Willen ze u al naar huis sturen?

OSCAR: Leuke grap, Alfred, hele leuke grap. Maar het gaat heel, heel erg slecht met mij, als je dat maar weet. Ze willen mij hier inderdaad ontslaan, zo maar wegsturen, naar huis, snap je?

ALFRED: Oei, dat is niet best, baas.

OSCAR: Inderdaad, macaroni di tutti frutti! Dat is helemaal niet best, daarom moet je ook oprotten, ik moet eerst die dokter omkletsen. Eh, een klant zei je?

ALFRED: Zekers baas. En een hele beste. Hij wil zestien porties.

OSCAR: Zestien? Mama mia, dat is inderdaad een beste klant.

ALFRED: Yes baas, zestien porties wiet. En de bestelling voor het zwaardere spul geeft hij morgen door. Er is toch nog wel genoeg in voorraad, baas?

OSCAR: Reken maar! Er is genoeg. Wat heb je daar trouwens in je hand?

ALFRED: Oh, bijna vergeten, baas. Dat is voor jou, baas. Van mij en van de jongens. Een paar tijdschriften en een cadeautje. Zoals ik zei, van mij en natuurlijk ook van de jongens! (*geeft de plastic tas, die Oscar open maakt*)

OSCAR: Wat leuk, een cadeautje van de jongens. Wat aardig van de jongens, insalata mista!

ALFRED: Ja, van de jongens en van mij!!

OSCAR: Ja, ik heb het wel gehoord Alfred, en van jou. Wat leuk, tijdschriften, maar wat is dat nou? (*haalt een fles pruimensap uit de tas*) Pruimensap? Getverderrie!! Pruimensap!

ALFRED: Nee, dat moet je begrijpen baas.

OSCAR: Bah, pruimensap. Willen jij en de jongens mij soms aan de schijterij hebben? Nou, jullie worden bedankt! Pruimensap! Alleen het idee al, allegro moderato!

ALFRED: Nee baas. Het is niet helemaal wat je denkt.

OSCAR: Hoe bedoel je?

ALFRED: Nou, we wilden je whisky geven. Maar ik en de jongens hadden gedacht dat ze in een ziekenhuis zo zeikerig kunnen wezen en om je daarvoor te behoeden hadden we gedacht...

OSCAR: ...we geven hem maar pruimensap. Nou, ik en de jongens worden hartelijk bedankt!!

ALFRED: Nee, baas, luister nou even, dat is het helemaal niet. We hebben de pruimensap uit die fles door de plee gespoeld en we hebben er whisky voor in de plaats gedaan. Dus vandaar, snap je?

OSCAR: (*begrijpend*) Oh, dus er zit in die pruimensapfles helemaal geen pruimensap maar...

ALFRED: Juist!... Dat hebben we toch wel goed gedaan, baas?

OSCAR: Oh, uitstekend Alfred! Prima gedaan, pomodoro fritta! Maar nu moet je oprotten want die dokter komt er aan en dan moet ik even een tijdje vreselijk verschrikkelijk ziek zijn.

ALFRED: En die wiet dan, baas?

OSCAR: Kom die straks maar halen.

ALFRED: Maar ik heb nog een nieuwtje!

OSCAR: Straks Alfred! Oprotten nu! Ik ben ziek! (*er klinken stemmen achter deur 2, de deur gaat eerst een stukje open en dan komen Simon, Bart en Nienke op. Alfred is net op tijd weg via 1. Oscar, precies op tijd plat in zijn bed, stopt fles whisky in zijn pyjamabroek, begint te kreunen. Op hetzelfde moment komt Hendrik op (4) met steeksleutel 14 in zijn hand*)

SIMON: En wie hebben we hier?

HENDRIK: Hier hebben we steeksleutel veertien.

NIENKE: Dit is meneer Osservatore, weet u wel dokter?

SIMON: Meneer Osservatore! Juist. En hoe voelen wij ons vandaag?

HENDRIK: (*past de sleutel*) Heel goed!

OSCAR: Slecht dokter, heel erg slecht.

NIENKE: Nou dokter, dat weet ik niet zo zeker. Ik denk dat het met meneer Osservatore helemaal niet zo slecht gaat.

HENDRIK: Ja hoor, het gaat goed.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

info@toneeluitgeverijvink.nl

072 5112407

TONEEL UITGEVERIJ VINK

“Samenspelen” is ons motto